

No 16.

17 Fu Shan Road, Tsingtao,
10/1/51

Älsklingen min!

Just nu kom No 16 från dig. Varmt tack! Jag ser att jag är något efter, eftersom du har väl andra brev på väg. Jag lovade skriva inom ett par tre dagar, så här får du några rader.

De sista två eller tre veckorna ha varit fulla av överraskningar och synes leda till avslutandet av ett kapitel i missionernas historia härute. Församlingar och missionsinstitutioner har varit under trumeld som aldrig för i denna hamnstad. De fick order att registrera om de ska fortsätta, d. v. s. de måste erhålla sådant tillstånd från myndigheternas sida. Svaret går inte detta på en gång. Det viktigaste är att utländska förbindelser i form av personliga krafter och medel utifrån avskäras. Församlingarna har näst visa sin kärlek för det egna landet och motvilja för främmande genom att ta sig genom gatorna. Missionskolornas elever kritiserar sina utländska lärare och även en del inhemska. Både missionslärare och lärare har varit ganska illa uti. Pops och vår huslärarens man har varit ganska illa uti. Pops och vår huslärare ha fått skäll i tidningarna. Jag kan inte gå närmare in på detaljer.

Församlingar handlar under trycks uppifrån. Pops och Dr. ^{kinesiska} kyrkosamfund har låtit sina utländska missionärer veta att det är bäst att de lämna landet. Seminariets rektor har sagt till Pearl och mig att vi ej kunna fortsätta där som lärare. Det var den 10/1 terminens sista dag. Vid ett möte i går för religionens ^{myndigheterna} representanter betonades igen att missionsmedel och missionärer måste upphöra. Vår kinesiska pastor undrade om det var tid att vår sv.-kin. konferens uppsade mina tjänster. Helt förde nog ske ganska snart, även om motvilligt från dess sida. Om jag ej kan längre tjäna så anser jag det vara Guds vilja

